

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Tanítógyűlés.

A sok mindenféle közt, amit a mindennapi politikai élet hullámverése társadalmunkban kiterít, megint egy fölötte tartalmas és értékes gyöngyszem került napfényre. Ezt ki kell választani a többi közül és egész értéke szerint megbecsülni.

Az elmúlt héten jubileumi gyűlésre gyűltek össze megyénk tanítói, a nemzeti művelődés nagy munkájának egyszerű méhei, hogy megbeszéljék dolgaikat s hogy újabb erőt, tudást merítsenek egymástól a további munkára s egyúttal megünnepeljék egyletük 25 éves fenállásának évfordulóját.

Olyan értékes ez a gondolat és sikerétől olyan sok függ, hogy szinte vétekszámba menne a kisebb polgári pádagógia zsákmányának odaengedni. Hatalmas nemzeti gondolat lüktet benne. Nem olyan, amilyenhez szokva vagyunk. A hazafias intelmek, deklamációk és szólások s a nemzeti színek szertelen lobogtatásai bizonyos fokig szintén tiszteletreméltó dolgok, kivált, ha önzetlenek. Arról nem is lehet panaszkodni, hogy az iskola és az élet ilyeneknek híján volna. Amíg alapjában véve mindezek csak kevésbé vagy semmiképp sem szolgálnak a hazafiasság nevelésére, erősítésére s a nemzet hódító erejét nem igen fokozzák.

Egy erős, akármely országgal versenyképes egységes műveltség az, amire a nemzetnek föltétlen szüksége van. És ennek a műveltség alapjának megépítői azok a tanítók, akik mostan összegyűltek, hogy ügyeiket egymás közt megbeszéljék.

Megszoktuk, hogy a dicső epithetonokat egy évben legalább egyszer halljuk elmondani a

nagy társadalomtól. De igazán csak elmondani. Mert míg százszor is elhangzik a tanítói pálya rögös, nehéz voltáról szóló megemlékezés szemben azzal, hogy e pálya magasztos és nemes hivatásáról beszélnek; vagy míg festik a nehéz küzdelmeket, melyeket az ideális cél mellett, realisan kell megvívnia az étellel a tanítóságnak, míg mindenki csak dicsérőleg szól hazafias tanítóságunk működéséről s jól ismeri vagy legalább véli ismerni a tanügyi kérdéseket s annyi embernek van hatalma intézni a tanító életsorsát, addig éppen az, akiről szó van, a tanítóság, igen kevés, édes kevés befolyással és intézkedési jogkörrel van felruházva a maga és munkálkodása sorsának irányításában.

Megvannak ugyan — törvény értelmében — a megyei általános tanítótestületek s azt lehetne hinni, hogy itt e testületek által nemes jogok és kötelességek, szabad intézkedési jogok és kötelességek, szabad intézkedési és irányítási hatalom vannak bizva a tanítóságra. Pedig milyen tévedés! Egy kapocska ez csak, mely összefüzi az egyterületen élő népnevelőket, egy kis önképzőkör, hol egymást művelik tovább s talán egy kis panaszkodó hely és alkalom, hol némelykor elmondhatják sérelmeiket, de csak egymásnak, mert vajmi kevesen hallgatják meg éppen azok, kik intézkednek a tanítók sorsáról; bizony egyéb semmi.

Pedig mi volna természetesebb, mint az, hogy ha már az általánosan elismert dolog és köztudatba ment tény, hogy a magyar tanítóság úgy hazaszeretben, mint munkásságban, úgy kötelességérzetben és teljesítésben, mint képzettségben hivatásának teljes magaslatán áll, akkor sokkalta nagyobb jogkört kell biztosítani

számára mind saját ügyeinek, mind a tanügyi kérdéseknek elintézésében.

Hogy ennek így kellene lennie s hogy ezen postulátumnak be kellene következnie, azt Belle elnök a diszközgyűlés alkalmával tartott elnöki megnyitójában igen helyesen hangoztatta s azt minden méltányosan gondolközőnek el kell ismerni.

A tanügyi hatóságok figyelme forduljon e kérdés felé s a törvényhozás igyekezzék jogokat is bizni a tanítóságra a nagy kötelességek teljesítése mellett, mert csak és igazán így válik valósággá a tanítóságra szórt hangzatos dicséret és elismerés, mert csak akkor lesz igazán megtisztelve a tanítóság, ha ily módok által alkalom is nyújtatik komoly érettségéről számot adni.

Jó omennek mondható az az érdeklődés, mely városunkban e gyűlés felé irányult, habár azt még sem lehet általánosítani, azonban az, hol a tanítóságnak alkalma volt fontos, hosszú életre kiható kulturális tényekről eszmét váltani és határozni, általánosságban esemény tárgyát képezte.

Mi a magunk részéről örömmel üdvözljük közgyűlésük alkalmából megyénk lelkes tanítóságát s kívánjuk, hogy lankadatlan szorgalmu munkálodásukat már a legközelebbi jövőben siker koronázza!

Ugy legyen.

Belföld.

Felhívás az erdőbirtokosokhoz. A földművelésügyi miniszter a következő felhívást bocsátotta ki: Azok az erdőbirtokosok, kik az 1879. évi XXXI. t.-cz. 165. §-ában megjelölt kopár és futóhomok területek beerdősítése végett a jövő 1900. évben az állam részéről csemetékben ingyen részesülni kíván-

Erzsébet királyné emlékezete.

— Irta: Nosz Gusztáv. —

Már egy éve mult, hogy teste ott porladozik a sötét kriptában, hogy ő, ki pihenést nem ismert, királynénk, ott aluszsza zavartalanul örök álmait. Könnyek omlása, virágok hullása közt kísértük pihenő helyére.

De meg-megelevenedik előttünk e nemes, e fényes életpálya minden mozzanata és a borzasztó végkatasztrófa velőig ható rettenetességében ajkainkra csalja e bánatos akkordot: „Infandum regina, iubes renovare dolorem!”

1898. évi szeptember 10-én történt. Egy szó nyilallott a hazán keresztül, egy röpke szóban annyi fájdalom, e szó: „a királynét megölték!”

Mint mikor virágjában van a természet, arany kalászt renget a róna, enyhe árnyékkal kinál az erdő lombja, boldogságot lehel körülöttünk a mindenség: egyszerre végig suhan fölöttünk az enyészet, elsőpörve, romba döntve mindent, amiben örömmünket lőttük. Mint a verőfényes nyári nap tiszta egéből a villámcsapás, úgy cikázott végig a meg-rázó Hióbbir.

Mint hajdanában az Atridok nemzetsége felett a fekete Até lebegett, akként suhogtatta sötét szárnyait a szomorú végzet a magyar királyi ház felett s nyomában fájdalmas sohaj támadt az egész világ lelke mélyéből, nyomában könny fakadt a népek millióinak szemében.

A legkeserűbb könyvek a mi szemünkből áradtak.

Szép egy nemzet örömében, mikor egy közös eszme lelkesíti, fenségesebb egy nemzet haragjában. A száguldó vihartól felkorbácsolt tenger nem hánkolódhatik oly rettenetes hullámokban, mint egy felindult nép dühe. De legmagasztosabb egy nép gyászában.

A nap, amelyen a történelem egyik legfelelőbb napját a koronás mátyás vérevel írta meg, ily mély gyászt hozott a magyar nemzetre. E gyász magasztos, e gyász megható volt. Kétségbeesetten kiáltott fel a nemzet Bánk szavaival: „Nincs a temetésben vesztes csak én!”

Közvetlenebbül talán csak ősz királyunk szívét érthette a sors ütötte seb s a marczangoló fájdalom e szavakban nyert ajkain kifejezést: „Semmitől sem kimélt meg engem a sors ezen a világon. Most már vége van mindennek!”

A tépett cserfának hulldogáló lombja beszél csak ilyen nyelven.

Talán hamarabb belenyugodtunk volna a királyné elvesztésének megrendítő gondolatába, ha a természet rendje szolgált volna el tőlünk, pedig bánatunk akkor is kimondhatatlan volna.

De jaj, e tiszta és ártatlan szívet, melynek minden dobbanása szeretet volt, a gyűlölet eszközének kellett kioltania.

A lelki elvetemültség, a legrémesebb sárkány, az emberi örület ragadta el.

Az áldást megölte az átok, a szeretetet a gyűlölet. A pokoli fajzatnak a legnemesebb asszony esett áldozatul. A démon megölt egy angyalt. Egy gaz feldult egy templomot, a végtelen irgalmasságnak, a kimondhatatlan szomorúságnak templomát.

A gyűlölet egy cseppjének e romboló művét nem ellensúlyozhatta többé milliók szeretetének egész óceánja.

Az a tördőfés mindnyájunk szívét érte, ez a seb mindnyájunknak fáj s még sajog, még vérzik, jóllehet az áldozat már ott pihen, ahol a szívnek nem fáj többé sem.

Valóban pirulunk emberi létünk miatt, hogy az a szörnyeteg, akinek kezében az a gyilkoló tör villogott, szintén ember, hogy csak emberben akadhat ilyen utálatos vadállat, hogy csak az ember természetében rejlenek ilyen démoni elemek. Minő örvényei tárulnak fel az emberi társadalomnak, ha a szervezett gonoszság, az anarchia így feltámadhat a társadalmi organizmus ellen.

A sors azonban e gyászesetben összehozta az emberi lét két végétét: az eszményi jóságot és az ördögi gonoszszágot, hogy a legfényesebb emberi vonást a legsötétebb mellett tüntesse fel.

Ha ama szörnyeteg miatt pirulunk emberi létünkön, felel az a tudat, hogy az áldozat is a mi nemünkből való és hogy lelkünk minden érzése e magasztos eszmény felé vonz bennünket.

Ne féltsük tehát az emberiséget. A gonosz elv nem ült és nem fog ülni diadalt!

Az első pillanatban pörbe szálltunk a végzetel. Mi is kiáltottuk: miért hagytál el oh, irgalom istene!

Miért esett le fejünknek ékes, büszke koronája! Mit vétettünk ellened, hisz „Megbűnhődte már e nép a multat s jövődöt!”

S átok is tört ajkainkra: „Kiáltás fel, te nyilt

nak felhivatnak, hogy ebbeli, 1 koronás bélyeggel ellátott folyamodványokat, annak megjelölésével, hogy mely község határában, hány kat. hold nagyságu, mely talajnemhez tartozó területet, mely fajból való és hány éves csemetékkel ohajtanak beültetni, s továbbá, hogy a csemeték mily czim alatt, mely vasuti állomásra és a jövő év tavaszán vagy őszen küldendők-e a folyamodó lakhelyének pontos megjelölése mellett, az illető kerületi kir. erdőfelügyelőségnek, legkésőbb f. évi decz. 15-ig annál is inkább adják be, mivel később beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. A kopárok erdősitésére adandó csemeték termelési, kiemelési, csomagolási s a vasúthoz való szállítási költségeit az országos alap fedezi s csupán a gyors áruk szerinti szállítási díjat — melyre nézve a hazai vasutak mérséklést engedélyeztek — viseli az átvétel alkalmával a jelentkezett erdőbirtokos. Figyelmeztetnek egyuttal az erdőbirtokosok, hogy amennyiben a rendelkezésre álló csemete mennyiség megengedi, a vágásterületek felújításához is fognak adományoztatni csemeték; még pedig azon kis- és középbirtokosok részére, kik kisterjedelmű és csekélyebb jövedelmezőségű erdejük fentartásához szükséges csemetéket a saját területükön és költségükön termelni nem képesek, ép úgy, mint a kopár területek erdősitésére ingyen, a nagybirtokosok részére pedig a csemeték árának vagyis terükltségének megléritése mellett.

Tanító gyűlés.

A héten tartott tanítói gyűlés mozgalmas két napot hozott városunk monoton őszi napjai sorába. Mintegy kétszáz tanító gyűlt egybe, köztük más megyebeli tanítók is, hogy megünnepeljék együletük 25 éves fennállását, s egyben megtartsák az évi rendes közgyűlést is. Az első nap, 23-án délelőtt 10 órakor a ref. templomban istentisztelet volt, a melyen *Bedő Ferencz* tartott megható, szép alkalmi imát. A templomból a közönség a vármegye-ház dísztermébe vonult, hol kezdetét vette az ünneplés közgyűlés, a melyen *Hollaki* főispán, *Dr. Damokos* alispán, gróf *Lázár* főjegyző, *Sándor* Mózes tanfelügyelő és még számosan jelentek meg. Az elnöki széket *Belle* László foglalta el, kinek tartalmas megnyitó beszéde előtt az egylet tagjai elénekelték a Hymnust *Végler* Gyula vezetésével. Az elnöki megnyitó után, melyet a közönség általános tetszéssel fogadott, *Belle* szép szavakkal üdvözölte *Sándor* Mózes tanfelügyelőt, királyi tanácsost. *Sándor* Mózes meghatottan mondott köszönetet a nem várt óvációért s további lelkes kitartásra buzdította az egylet tagjait. Szünni nem akaró éljenzéssel tüntettek a közbecsülésben álló tanfelügyelő mellett, aki immár

harmincz év óta áll megyénk népoktatásának élén. Az egylet 25 éves történetét *Szász* Ferencz egyleti titkár ismertette hiven tüntetve föl az egylet működését, az elért eredményeket. Alkalmi költeményszavalt *Veres* Ferencz. A költeményt *Benedek* Elek ez alkalomra írta. Végül bezáró beszédet tartott az elnök s az egylet tagjai a szózatot énekeltek.

A diszgyűlés végeztével közebed volt, a melyen mintegy 200-an vettek részt, s az a késő délutáni órákba is belenyult a legkedélyesebb hangulatban. Az első pohárköszöntőt *Hollaki* főispán mondta a királyra; a következőt *Dr. Damokos* Andor alispán a kultuszminiszterre. A következő tosztok ilyen sorrendben következtek: A főispánra *Tarcsafalvy* Albert. Halász és Asznéti oszt. tanácsosokra *Veres* Ferencz. *Sándor* Mózesre *Belle* László. Alispán és vármegyére *Sándor* Domokos. Polgármesterre és városra *Menyhárt* András. Papságra *Czirmay* Lajos. Vendégekre *Dr. Gyarmathy* Dezső. Az egylet tisztikarára *Borbély* Samu. Gyertyánffyra, Kozmára és *Sándor* Domokosra *Kriza* Sándor. Tanárookra *Dr. Damokos* Andor. Tanítóinkra *Sándor* Domokos. *Nagy* Lajos egy saját szerzeményű ódát olvasott föl. A szülőkre, de különös tekintettel az alispán szülőire *Kovács* Dániel stb.

Délután 4 órakor a Segély-egylet közgyűlése volt meg. Este 8 órakor a hangverseny, melyről lapunk más helyén emlékezünk meg.

Másnap 24-én délelőtt 9 órakor kezdődőleg a rendes évi közgyűlést tartották meg.

Az évi rendes közgyűlés lefolyása következő volt: *Belle* László elnök megnyitójában örömeinek ad kifejezést, hogy oly számosan maradtak vissza a rendes gyűlésre is. Beszédében nagy örömmel jelzi a tanítók házának megnyitását. Felhívja a tagokat, hogy lépjenek be kivétel nélkül az Eötvös-alap tagjai közé. Éljenzéssel fogadott megnyitóját után felolvassa az újabbban érkezett üdvözlő sürgönyöket, köztük a *Zsilinszky* államtitkárét, *Kozma* Ferenczét, *Aradvárosi* és *Fogarasmegyei* egyletekét. Bizottságok kiküldése után a homoródalmási barlangban elhelyezett Erzsébet emléktábla költségeiről számol be, melynek tudomásul vétele után *Szász* Ferencz titkár tette meg nagy gonddal összeállított titkári jelentését. A pályamunkákat bíráló bizottság véleménye alapján a beérkezett két munka nem volt jutalmazható és így újra kitűzetik. *Szász* Elek pénztárnok teszi meg jelentését, aminek tudomásul vétele után *Péter* János számol be a nemzetközi gyermekvédő kongresszusra lett kiküldetéséről. A délvidéki kirándulásról *Lázár* József tartott felolvasást. Ezután *Péter* János az „Eötvös-alap” és a „Tanítók Háza”-ra vonatkozó javaslatát tette meg, amit a gyűlés elfogadott. *Kriza* Sándor meg egy új Segély-egyleti alapszabálytervezetet mutatott be, ami vitát provokált és ezuttal

még nem tárgyalatott le végképen. Részleges tisztujtás ejtetvén meg, elnök újra *Belle* László lett, azaz nem fogadta el a gyűlés lemondását. Alelnöknek egyhangulag *Lázár* Józsefet választották. Választatott még két jegyző is. Elnök a jelentések és indítványok után a gyűlést bezárta.

Szép lélekiemelő volt a kétnapos ünnep lefolyása, melyen tanítóink csaknem teljes számmal vettek részt s amelyből hiszük, erőt, kitartást merítettek a jövőre nézve. Elismerés illeti meg városunk közönségét, amely szívesen fogadta a benne egybegyűlteket, de elismerést érdemel méltán a helybeli tanítói kar, élén *Poppov* Péter és *Lázár* József ig. tanítóval, akik fáradhatatlan tevékenységükkel lehetővé tudták tenni, ünneppé emelték ezt a valóban fontos két napot.

Ujdonságok.

Uj járásbíró. A király *Vertán* Sándor megyesi járásbírósi albirót az oklándi járásbíróshoz járásbíróvá nevezte ki.

Házasság. Fényes esküvő volt tegnap, 25-én délután 3 órakor. Csikszentmártoni *Szabó* Gábor, néhai *Szabó* Lajos és neje, jelenleg férjezett losonci báró *Bánffy* Farkasné újvárosi *Ujvárossy* Mária fia, Udvarhelyvármegye aljegyzője esküdtött örökhűsöget Kadicsfalvi *Török* Piroskának, *Török* Albert nyug. főispán és néhai neje zeykfalvi *Zeyk* Lenke leányának. A násznép soraiban láttuk többek közt: Báró *Bánffy* Farkas és neje *Ujvárossy* Máriát, *Török* Albert és neje vizaknai *Haydu* Lujzát, mint örömszülőket; *Ujvárossy* József és öz. *Ugron* Lázárnét, a völegény, *Hollaki* Ártur Udvarhelymegye főispánja és öz. *Elek* Mihályné *Zeyk* Katalint a menyasszony násznagyát; *Elek* György és *Váro* Jolánt, *Joksmán* Ödön és *Fekete* Irént, vőfélyek és koszorus leányokat. Jelen voltak: *Hollaki* Ártur, öz. *Thury* Geigelyné, öz. *Török* Pálné, *Kabos* Károlyné, *Biális* Irma, *Damokos* Andor alispán és neje, gróf *Norman d'Audenhove* Lajos és neje, *Kis* Bálint cs. és kir. kamarás és neje, *Szabó* Albert és neje, id. *Márton* Ferencz és neje, *Mezei* Ödön és neje, *Jung-Cseke* Lajos apát-plebános, *Szabó* Dénes táblai bíró, *Szabó* István és mások. Az egyházi áldást *Jung-Cseke* Lejos apát-plebános adta az ifju párna a *Ferencz*-rendiek templomában, gyönyörű beszéd kíséretében.

Városi közgyűlés. Székely-Udvarhely város képviselőtestülete tegnap délután rendkívüli közgyűlést tartott *Dr. Gyarmathy* Dezső polgármester elnöklété mellett. A tárgysorozatra a következők voltak véve: 1. Tanács jelentése az aszfalt burkolatra vonatkozólag és javaslat a további teendőkről. 2. Javaslat az aszfaltburkolat tisztántartása iránt. 3. A szombatfalvi utra vonatkozó közigazgatási bizottság 1295. és 2366 - 1899. számú határozata és a tanácsnak erre vonatkozó javaslata.

Ének- és zeneestély. A tanítói gyűlés alkalmával, 23-án rendezett ének- és zeneestély fényesen sikerült. A jelenvolt szép társaságnak, melyet a rendezőség ez estélyre meghívott, nem lehet oka panasza sem a rendezőkre, sem a műsorra, sem pedig a *Sándorka* bandájára, amely a pompás mulatsághoz a zenét szolgáltatta. Kipirult arcú szép fiatal leányok, meg asszonyok, csillogó szemű édesmamák sokáig szívesen fognak visszaemlékezni ez estére, amelyen annyi táncz és annyi jókedv volt, hogy bizony alig fért bele egy őszi hangverseny keretébe. A műsor első számaként *Sándorka* vezetésével az első zenekar adta elő *Troubadourt* igazi stilszerűséggel, csalhatatlan biztossággal. *Jánossy* Iluska a Fülemlét énekelte. *Zongorán* *Végler* Gyula kísérte. Ismét gyönyörködtetett műkedvelőknél ritka fenomenális művészetével, énektudásával, csillogó, kedves koloraturájával. A közönség igazi lelkesedéssel fogadta őt s énekszámát meg kellett ismételnie. Konstatálhatjuk, hogy a művészinak nevezhető kvalitásokat *Jánosi* Iluska ez alkalommal is teljes fényben ragyogtatta, a mire különben a kiválasztott darab is alkalmat nyújtott. *Kertész* Albertné *Zimay* féle Rapszodiát játszott zongorán elismerésre méltóan. A műsort *Végler* Gyula zenetanárnak *Zürichi* emléke zárta be és elmondhatni hogy ennek a hatása alatt állott az egész este a közönség és méltán, mert ez ugyancsak kiérdemelte a tetszés nyilvánítást. A kritika meghajlik előtte, az ítélet dicshimnuszszá válik, a bíráló egyszerű tudósítónak lesz, aki elmondja, hogy mit szerzett *Végler* Gyula, de hogy hogyan szerzette, arról nem mond véleményt. Az egész olyan ügyesen, kellemesen volt összeállítva, és az előadás-

seb, boszuért az égbe, hogy kegyetlen szerződ lakoljon meg végre, lakoljon meg szörnyen!

De ne átkozódjunk! Nyugodjunk bele isten kifürkészhetetlen akaratába; hisz királynénk halála szomorú tényében is van megnyugtató vigasztalás. Ha van valami, ami a szörnyű eset borzadalmát enyhítheti, úgy ez az, hogy a halálban nem szenvedett, mulása könnyű volt, mint az égbe röppenő sugáré.

Nem könyörögte-e a hirtelen villámgyors döfést, az ősi jó halált, a melyet *Artemis* istennő adott annak, akit megszánt oly módon, hogy láthatatlan nyilvesszőjét a kiválasztott kebelébe röpítette.

Nem imádkozott-e királynénk hirtelen halálért a szabad ég nagyszerű boltíve alatt?

S ime, mikor ideje elérkezett, leszállott ott *Helvétia* szabad földjén egy örvénylő tó partján, hogy hajóra keljen. És előlépett egy fa mögül a végzet nyomorultnak teremtett rabszolgája, aki megölte őt. A halál nemtője homlokán csókolta és körülállották az angyalok, hogy mennybe vigyék, de ő nem érezte a halál közeledtét. S midőn környezetének omló könnyeit látta, csodálkozva kérdé: „Hát mi történt tulajdonképen?” S midőn kérdezték, nem érez-e fájdalmat, nemmel felelt.

Minden megrendítő volta mellett valami fel-emelő van Erzsébetünk kimulásában. A biztosan irányzott halálos döfések hatalma egyszerre kitárta előttünk minden titkos szépségét ennek az életnek. Élesen és ragyogva pattant napvilágra minden körvonala, a mily hirtelen és ragyogva pattan elének az ércszobor, mikor a szabadító kalapács vad ütése lebontják agyagburkolatát.

A végzet, mely olyan rettenetes villámokkal világitotta meg a megdicsőült élet orkait, lelkét fel-emelte a menybe, testét átengedte a hideg sirbolt-nak ott a távolban, de áldott emlékét, szellemét ide temette szívünkbe.

Valamint a nap egységét az eléje tartott prizmán a szivárvány színeire bonthatjuk fel, akként törlik meg kegyeletünk prizmáján a királyné fenséges lénye amaz erényeire, melyek annak alkotó részeit képezik.

Lássuk, mi volt ő mint királyné, mint patronánk, mint magyar asszony, mint jószágos anya, mint szerető hitves, mint szenvedő *Niobé*, mint mater dolorosa. Mint lett emberi lényből menybeli őrangyalaink egyikévé?

1. *Uralkodónk* neje. 600 évvel ezelőtt egy *Árpád* házi magyar király II. *Endre* leánya elszármazik Németország közepébe, *Thüringiába* s ott mintaképpé válik a jó német anyának, ideáljává a középkori vallásos asszonynak, kit ma is *Szent Erzsébet* néven tisztel a keresztyén hűek serege. Festőket ihletett e tüneményes jószágos fejedelemnő és költők regélték el életét.

Mi adtuk Németországnak ezt a szent nőt és most mintegy cserébe Németország adja minékünk a mi Erzsébetünket, akit annyira megszerettünk és aki bennünket szívére ölelt.

Ott született 1837. évi deczember 24-én bajor földön, a honnan első királyunk *Szent István* hozta első hitvesét *Gizellát*, és királyságunk ezeréves történetének határköve e két nagy név: *Gizella* és *Erzsébet*. Ott nevelkedett ártatlan egyszerűségében a *possenhofeni* park liliomaival, a rét tarka pillangóival egészen 16 éves koráig, amikor eljött egy napon egy daliás ifju: *Ferencz* József uralkodónk, meglátta őt a kertben virágai középette és megszerette a gyönyörű hajadont. Mikor nagynénje, *Zsófia* királyi hercegnő által értesült, hogy a hatalmas uralkodó őt akarja nőül venni, csodálkozva felkiáltott: „Ez lehetetlen, hisz én csak igénytelen teremtes vagyok.”

(Folyt. köv.)

nak koncepciója is a lehető legtökéletesebb volt, szóval Végler e darabjával köztetszést aratott. Elismerés illeti meg *Morascher* Hugó zenetanárt, aki a darabot kísérte zongorán, finom, nuzsikális érzékkel. Az egész kar szabatosan énekelt. A *Tóth* Vilmos énekszóloja magasan kiemelkedett az amatőr énekesek énekszóloja fölött. Orgánuma sötét színezésű, érczes, tömör, amellet meg. A felsorolt számok között énekelt a homoródi tanítói kör dalárdája *Györfy* István-, az udvarhelyi kör dalárdája *Poppov* Péter-, és a kereszturi kör dalárdája *Végler* Gyula vezetése mellett és végül a három dalárda együttesen ugyancsak *Végler* vezetésével. Mindenik számot a közönség osztatlan tetszéssel fogadta. A műsor lejártaival reggelig tartó táncz következett. Az egész est fényes sikere *Poppov* Péternek tulajdonítható, a ki lankadatlan szorgalommal, utánjárassal hozta össze s lehetővé tudta tenni azt a kellemes estélyt, a mely még sokáig fogja kedves beszéd-tárgyát képezni. Az estély bevétele 253 frt volt, melyhez felülfizetésekkel hozzájárultak: Gyertyánffy Gábor 5.—, Illyés Miklós 4.—, Hollaki Arthur 2.—, dr. Damokos Andor 2.—, Bartalis Ferencz (Lövete) 1.50, Jánosy Gyula, dr. Gyarmathy Dezső, Becsek Aladár, Gál János, Haberstumpf K., Benedek Mihály 1—1 frttal, Gábor Márton, Czirmay Lajos 50—50 kr.

Halálozás. Folyó hó 18-án hunyt el özv. csikmindszenti *Tamáty* Károlyné született *Binder* Anna életének 73-ik évében. Temetése 20-án történt meg a r. kath. vallás szertartása szerint. A megboldogultban dr. *Egyed* Balázné édesanyját vesztette el.

A Nőegylet fillérestélye. A nőegyletnek 22-én tartott fillérestélye, melyet *Félegyházy* Antalné és özv. *Doros* Györgyné rendeztek, dacára a következő nap tartott hangversenynek, látogatottnak volt mondható. Műsorról a rendezők nem gondoskodtak, mivel ők ez estély rendezését csak szükségből vállalták magukra. A jövő, tehát a f. hó 29-iki estélyt, mint már említettük, *Doros* Iluska és *Félegyházy* Mariska rendezik. Az estély műsorát *Berczik* egyfelvonásos vígjátéka, *A bálkirálynő* fogja betölteni, ilyen szerepbeosztással: *Fülek* Belizár Ravasz Árpád, *Natalia* neje *Bokross* Irén, *Josefin* leányuk *Szabó* Ilonka, *Szabó* Elemér *Szilágyi* Sándor, *Fodor* Boldizsár, *Temesi* Laci *Szöllösi* Ödön, *Gyarmathy* Pista *Kovács* Lajos, *Kereszty* Ábris *Bartha* Gábor.

A Korcsolya-egylet elnöksége ez uton kéri föl azokat, akik az egylet kötelékébe óhajtanak lépni, hogy az e végett a korcsolya-egylet pavillonjában kitétt könyvbe nevüket sajátkezűleg írják be, a hol a tagsági díjakra nézve is felvilágosítást áll. Ugyancsak tudomására hozza azoknak, akik ez egyletből kilépni akarnak, hogy ebbeli szándékukat az alapszabályok értelmében írásban december 8-ikáig az elnökséghez jelentsék be.

Zeneművész meggyőzők címmel a Magyarországra a következőleg emlékezik meg vármegyénkről: „Udvarhelymegye élén olyan két férfi áll, akik ha nem tölténék is be azt a diszes állást, a melyet elfoglalnak, még akkor sem kellene kétségbe esniök sorsuk felett. *Hollaki* Arthur főispán az egyik, *Damokos* Andor alispán a másik. *Hollaki*, aki művészi zongorázik, szombaton *Vajda-Hunyadon* ragadta tapsokra a közönséget, *Damokos* pedig szerdán az udvarhelyi nőegylet estélyén aratott nagy tetszést művészi hegedű-szólojával. Mennyire megváltoztak a viszonyok Udvarhelymegyében. Ott, ahol azelőtt örökös huza-vona uralkodott, immár nincs semmi diszharmonia, bevonult a béke és ehhez a szép színjátékhoz a főispán és az alispán szolgáltatják a muzsikát. Ez a példa fényesen bizonyítja, hogy lehet ám a magyart erőszakosság nélkül is igazgatni, még pedig *muzsikaszóval*, csak hogy persze embere válogatja.“

Nyilvános köszönet. Tanító-egyletünk 25-ik ünnepélyes közgyűlése alkalmából f. hó 23- és 24-ik napjain nagyszámban időztünk e város falai között. Az a meleg szeretet, melylyel fogadtattunk és elhalmoztattunk, nemcsak kedves emléket hagyott lelkeinkben, hanem hálára is kötelezett mindnyájunkat, minék kifejezésül e helyen is hálás köszönetünket nyilvánítjuk. *Belle* László, elnök.

Eltávozó pap. Jövő december 3-án veszen búcsút a Toroczkóra kinevezett *Németh* István alsósiménfalvi unitárius pap hivatól, kiknek tetszését, ragaszkodását — 17 évi hű és buzgó szolgálatával — teljesen megnyerte. Tevékeny és irányadó papja volt a kereszturkői unitáriusoknak. Sok jó barátja és tisztelője fájlalja eltávozását, de talán leginkább a siménfalviak, a kiknek az üresen maradó papi

állás betöltése nem kevés aggodalmat okoz. A távozó papnak igen szép munkakör nyílik a toroczkói népes egyházban, hová a püspöki bizalom állította és a hol fényes tehetségét, talentumát egyháza javára értékesítheti. Kívánjuk, hogy a kitűnő szónokot, a kellő színvonalon álló műveltségű férfit új állomásán is elismerés, tisztelet és szeretet boldogítsa.

Emléket az agyagfalvi réten felállítandó Székely-émlék javára adakoztak: *Mester* János gyűjtőívén 4 frt 50 krt, *Benedek* Béla gyűjtőívén 1 frt, *Kozma* Miklós gyűjtőívén 1 frt, összesen 6 frt 50 kr. Ezt hozzáadva a már begyűlt 926 frt 93 krhoz, az alap összege tesz 933 frt 43 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók, hazafias adómányaikért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenczy* János, végrh. biz. pénztárnok.

Iparosok fillérestélye. A Polgári önképző- és betegsegélyező-egylet e hó 20-án kezdette meg fillérestélyeinek sorozatát. Az első ilyen estélyt már nagyszámmal kereste föl a közönség, a melyen *Solymossy* Endre tanár olvasott föl egy szép megnyitó beszédet. A holnapi, tehát a 27-iki estélyt *Nagy* Ilonka, *Hermann* Helén, *Krausz* Gyula és *Nyerges* Gyula rendezik a következő műsorról: *Nánási* Borcsa és *Daróczi* Ilona szavalnak, *Kovács* Dániel tanár felolvasást tart, *Kondor* Géza monologizál, *Kiss* Károly cimbalom-szólot játszik.

A Művészvilág utolsó száma ismét gazdag tartalommal és páratlanul fényes kiállítással jelent meg. *Lakatos* Arthur művészi rajza ékesíti a címlapot, benn a szöveg között pedig szintén kiváló festőművészek munkái vannak sok színű nyomással reprodukálva. Az első cikket *Széljegyzetek* címmel a kiváló újságíró *Zempléni* P. Gyula a manapság divó társadalmi léhaságokról írta. *Agai* Bélának hangulatos nevelőjének, *Kampis* János érdekes elbeszélésén és egy sikerült Guy de Maupassant-fordításon kívül *Pásztor* Árpád és *Balla* Miklósnak a két nagytehetségű fiatal poétának egy-egy gyönyörű versét találják az olvasók a szépirodalmi részben. *Ince* Henrik dr. a berlini *Freie Bühne* jubileuma alkalmából érdekes cikket írt *Gerhard Hauptmann*-ról, akinek sikerült fényképét is bemutatja a Művészvilág. A színházi rovatban most is alapos kimerítő tudósítás van az elmúlt hét színházi eseményeiről, a *Nemzeti*, *Vigés* Népszínház ujdonságairól. Ezt a számot *Fridrik* Imre dr.-nak hangulatos kis cikke, egy valóságos költemény — prózában, zárja be. A Művészvilág hetenkint 24 oldalon, sokszínű illusztrációkkal tarkítva jelenik meg. Egyes szám ára 20 krajczár, előfizetési díja egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. Megrendelhető a kiadóhivatalban *Budapest*, VI., *Podmaniczky* utca 1.

„**A Károly-kaszárnya titkai**“ címen új regény kezdődik most a „*Budapest*“ képes politikai napilapban. Tárnya az 1848–49-iki szabadságharc és a rákövetkező szomorú korszakból van merítve. E regény érdekességével felülmúlja az összes eddig megjelenteket. A december elsején belépő új előfizetők már megkapják a regényt kezdettől fogva. A „*Budapest*“ előfizetési ára havonként 1 frt. Kiadóhivatala *Budapest*ben, IV., *Sarkantyus*-u. 3. szám.

A mi két Szent Erzsébetünk.

— A székelykereszturi áll. tanítóképző Erzsébet-ünnepén felolvasa: *Sándor* Domokos. —

Magyar ég magasán egy csillagpár szórja
Gyémánt-ragyogását.

Emberek, jámborok! Halljátok meg róla
Krónikás mondását.

Hófehér liljom nőtt virágos kertjében
A magyar királynak.

Fejedelmi leventék, szívök szerelmében
Csodájára járnak.

Csodájára járnak messzi vidékekről:
Északról, keletről, délről, naplementéről.

S kinek leglángolóbb iránta szerelme
— Szép Thüringianak deli fejedelme —

Királyunktól lányát addig s addig kérte
És esengett érte, míg végre megérte,
Hogy odaigérte.

El is elröpíték szép Thüringiába

A mi király-lányunk,

S Thüringi Erzsébet lón ennekutána

A neve minálunk.

De az új otthonban, tavol idegenben,
Anyósa fogadja a legridegebben.

A többi rokon sem tőri magát érte:

Egyike fitymálta, másik irigyelte . . .

Hanem pótol mindent a fejedelmi mátká —

Akár a galambot az ő galamb-párja —

Szerette, imáda.

Hogy boldogságuknak a telijéhez ne
Hiányoznék semmi:

Ifju fejdelem-pár keresve kereste,

Hol lehet jót tenni.

Karral, ésszel védi a házat

S hatalmassal szemben a gyöngye igazát.

A nő meg szétjártván, hol bubajt tapasztal:

Bátorit, vigasztal mannával, malasztal.

Igy él vala ekkor Thüringi Erzsébet.

S ahová belépett — akár egy szent képet —
Tisztelték a népek.

Ám az örök Isten egeknek egében

Elvégezi vala,

Thüringi Erzsébet földi életében

Hogy próbát állana.

S elméne gyámola, támasza: hű férje,

Háboruban halmi, szent föld védelmére . . .

Az anyós azonban s a többi rokonság

A védtelen asszonyt mindenből kifoszták.

S az anyát és véle őt árva szülöttét

A mint kifüröszték, koldus-sorba tették:

El is elkergették.

De az erős Isten, gyöngye választottját,

Pánczállal övedzé,

Hogy elhordozhassa nyomornak robotját:

Hitében megedzé . . .

A mint hosszu, kínos évei lejártak

A hiterősítő megpróbáltatásnak:

Külde jámbor lelket a hű anyja mellé,

Hogy árva szülöttét gondjaiba venné;

Magát meg fölvitte — nőknek példájára —

Mennyek országába, boldogok karába:

Szenteknek sorába.

Bajor *Miksa* herceg virágos kertjében

Rózsabimbó, fesslő.

Fejedelmi virág! És vajjon ki leszen

Keblére tűzendő?

Máris a szomszédság hatalmas királya,

Császárja, királya kezével kínálja . . .

De nemcsak kínálta, nem elég ez hozza,

Hanem el is vette és el is elhozta . . .

És századok múltán, hogy az első letűnt,

Igy rendelé Isten, hogy legyen minékünk

Másik Erzsébetünk.

Nekünk lett . . . nekünk lett . . .! Ha e szó nem való!

Ha e szó nem igaz:

Nincs emberi ajak által kimondható,

A mely lehetne az!

Kiknek haját mostan ezüst szín borítja,

Emlékezzünk vissza ifju napjainkra,

Mikor a magyar szó és a magyar érzés

Büszámba ment, akár csak a felségsértés . . .

Angyal-szelid arcczal ki sejteté velünk

Hogy eltelik telünk, szabad remélünk? . . .

A mi Erzsébetünk.

Fedező fátyolunk, melyet reá veténk

A fájó multakra,

Hogy a sok sajtó seb, amit adánk, venénk,

Föl-föl ne fakadna.

Az az áldott érzés, hogy a nemzet s atyja

Egymást forróan átölelve tarthatja;

Hogy dicső kor derül a magyar hazára:

Javarszben kinek a szive munkája?

Tied, ki, amidőn fényes napunk letűnt

Akkor lettél nekünk a mi új életünk:

A mi Erzsébetünk.

Mint védő-szentédét, akit még ifjonta

Választál magadnak:

Áldott szivedet is bércsulyával nyomta

Tengere bánatnak.

De annak lón csöndes ő elsenderülte,

Téged édes mienk! pihenés kertüle;

Vérező szivedre sem itthon, se' másutt

Mért hogy nem lelél irt, zsongító hatását! . . .

Gyászos elmulásod, hazánk Nagyasszonya!

Elégé siratni nem tudjuk mi soha . . .

Nem mi soha . . . soha . . .!

Magyar ég magasán két csillagnak látom

Gyémánt ragyogását.

Sehol a magasló égi szemhatáron

Nem lenni a mását.

E két fényes csillag, míg földön járdala,

Két királyi asszony, két Erzsébet vala.

Éve kerek hatszáz, meg valami hetven,

Hogy amaz felszárnyalt a magas egekbe . . .

Eme másik után, bár évek fordulnak,

Sziveink jajdulnak, könyűnk tódulnak:

Soha el sem mulnak.

Székely-Keresztur, 1899. november 19.

Nyomatott *Becsek* D. Fia könyvnyomdájában.

Szám 5520—1899.

tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár végrehajtónak, *Szállasi* György és neje *parajdi* lakosok végrehajtást szenvedő elleni 70 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék területén lévő, *parajdi* 649. tjkv. A + 268. és 269. hrsz. ingatlan 880 frtban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi november hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor *Parajd* község házánál megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikiáltási áron, esetleg feljebb el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan

becsárának 10%-át vagyis 17 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.
Sz.-Udvarhelyt, 1899. október 13-án.

Gyórfy T.,
kir. tvszéki egyes bír.

és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen arverés az 1881. évi LX. t cz 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1899. évi november hó 12 napján

Pollák Ignác,
kir. bir. végrehajtó.

FIGYELEMRE MÉLTÓ!

Van szerencsém
ugy a helyi, valamint a vidéki n. é.
közönség becses tudomására adni,
miserint a közelgő

karácsonyi és újévi idényre

üveg-, porcellán,
és díszműáru üzletemet és lámpa
nagyraktárat

karácsonyi és újévi

**Ajándék-
tárgyakkal**

láttam el
és arra törekedtem, hogy a legtovább
menő igényeknek a legpon-
tosabban eleget tessek.

Mint hogy árúimat legelső
kézből, a legnagyobb czé-
gektől és házaktól szereztem
be, azon kedvező helyzetben
vagyok, hogy a legjutányo-
sabb árakban szolgálhatom
ki a nagyérdemű közönség-
nek is.

Mint eddig, ugy ezutánra is
a nagyérdemű közönség b.
pártfogását kérve, maradok kiváló
tisztelettel

Drágomán S. J.

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi
kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált
s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt
külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármennemű
csúszos bántalmait, u. m. **köszvény, csúz, reuma,
ischiás, asthma stb.** ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben
gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri be-
dörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona,
erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszer-tárában, Király-utca
12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tárában, Váci-
körút 17. szám. — Ugyszintén a főváros összes
s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában,
valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyszintén **Szekely-Udvarhelyen:**
SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerésznél.
Szekely-Keresztúr: **Baumgärtner Károlynál.**

365., 297—1899.
végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102.
§-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir.
törvényszék 1898. évi 4118. és 4531. számú végzése követke-
ztében dr. Nagy Samu és Kassay F. Ignác udvarhelyi ügyvédek
által képviselt Udvarhelymegyei takarékpénztár és Udvarhelyi
községi hitelszövetkezet javára itju Szolga István, Szolga Mik-
lós, Mathé Zsigmond és társai oklándi lakosok ellen 446 frt
58 kr és 400 frt s jár. erejéig 1898. évi augusztus 1-én és
23-an foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és
1205 frtra becsült bivalak, ökrök, lovak, törökbuza, széna és
1 cséplőgépből álló ingóságok nyilvános arverésen eladtnak.

Mely arverésnek az oklándi kir. járásbíróság 1898. évi
V. 10. i. és 215/3 számú végzése folytán 446 frt 58 kr és 400
frt tőkekövetelés, és pedig 446 frt 58 krnak 1897. évi július
hó 10 napjától járó 8% kamatai és 400 frtnak és pedig 160
frtnak 1898. évi május 6-tól járó 6%, és 240 frtnak 1898. évi
márczius 6-tól járó 6% kamatai és eddig 133 frt 45 krban
bíróilag már megállapított költségek erejéig Oklándon alpere-
seknel leendő eszközlésére 1899. évi november 29-ik napjának
délutáni 2 órája határidőül tüzetik ki és ahhoz a venni száu-
deközők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett in-
góságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron aul is
el fognak adatni

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő
megpróbálásának, mert már több mint 30
év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-
dörzsölésként alkalmaztatik köszvényél,
csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél
és az orvosok által bedörzsölésekre is
mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi
Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-
Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer,
hanem igazi népszerű háziszser, melynek
egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban
majdnem minden gyógyszer-tárában készlet-
ben van; főraktár: **Török József** gyógy-
szerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmá-
val igen óvatosak legyünk, mert több kiseb-
bértékű utánzat van forgalomban.
Ki nem akar megkárosodni, az
minden egyes üveget „Horgony”
védjegy és Richter cégjegyzés nél-
kül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti
poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény
100,000
korona ért.

5 nyeremény à **20,000** kor. stb. ért.

Kivánatra 20 szá-alek levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás visszavonhatatlanul
már január hó 4-ikén.

Megrendeléseket pontosan teljesít:
a nagy jótékonyági sorsjáték kezelősége
a Budapesti poliklinikai Egyesület kórháza javára
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. szám.

Kapható e lap szerkesztőségében.

PESTI HIRLAP

Két évtizedes mult áll immár a Pesti Hírlap mögött. Két évtized bizonyítja, hogy
hazánk e legelterjedtebb s így legjobbnak elismert lapja méltó utódja lett a dicső em-
lékü Kossuth Lajos történelmi nevezetességű Pesti Hírlapjának.

Ki vonhatná ezt kétségbe? Hisz a Pesti Hírlap — mint a huszonegy év alatt
megjelent minden sora bizonyítja — szabadelvű minden irányban, ugy politikai, mint
társadalmi téren; független föl- és lefelé, a hatalommal és a nagyközönséggel szemben
egyaránt; demokratikus minden ízében s csüggedetlen hirdetője, terjesztője és rajongó
híve a társadalmi egyenlőség megszentelt elveinek.

Szabadelvűség, függetlenség, demokratikus egyenlőség — volt és marad a Pesti
Hírlap programja.

E programra esküszik, e programhoz hű maradt mindenkor a szellemi munká-
sok ama fényes gárdája, melyet a Pesti Hírlap (ugy a multban, mint a jelenben) maga
körül csoportosít.

Vezetéskiról ez idő szerint: Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr. Vázsonyi Vilmos,
Ifj. Ábrányi Kornél, Kóbor Tamás.

Tárczairól pedig: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla (egyszersmind a közkezdveltségű
„Esti levelek” írója), Mural Karoly, Gárdonyi Géza, Quintus (Kenedi Géza), Kóbor Tamás,
Bede Jób, Tömörkény István, Kálnay László, Homok (Cserzy Mihály), Györy Ilona (színi
kritikus), Kézdi-Kovács László (műkritikus), Koboz (Kozma Andor) a közkezdveltségű ver-
ses heti krónikák szerzője, Vértesi Arnold, Abonyi Árpád, Krudy Gyula, Zemléni Árpád,
Hoffmann Ottó stb. stb.

A Pesti Hírlap közkezdveltségű karczolatait, csevegéseit, kis czikkeit Mikszáth Kál-
mán (A tisztelt Házból), ifj. Ábrányi Kornél (a Lloyd-klubból), Bede Jób (Vizy Gábor
levelei), Mural Károly stb. írják.

Specziálitásai is vannak a Pesti Hírlapnak s ezekre nézve egyetlen más lap sem
vetélkedhetik vele ilyenek az imént említett országgyűlési, közéleti, politikai, társadalmi
u. n. karczolatok (csevegések) mellett első sorban az Esti levelek, melyekben a toll első
rangú művésze Tóth Béla — ez időszert legjelesebb tárczairónk — napi eseményekhez,
aktuális kérdésekhez szól hozzá, ritka elmével s országszerte elismert szellemességgel;
hol tudományos alaposággal, hol könnyed gunnyal, tanitva és kritizálva.

Másik specziálitása a lapnak a Szerkesztői üzenetek naponkénti gazdag rovata,
melyet a szellemes Quintus állít össze hangyaszorgalommal s széleskörű tudományos ké-
születtel; mulattatva, tréfálkozva vagy filozofálva.

Továbbá specziálitások: a hetenkinti sakk-rovat, melyet hazánk első sakk-mestere
Charousek Rezső szerkeszt, szakértő munkatársak segélyével; továbbá az időnkint adott
bélyegkedvelők rovata, artista-hirek. (Amazt Kósa Rezső, emezt Kiss Dezső állítja össze.)

A lap rendes belső dolgozóitársai — a már felsoroltakon kívül — szintén csupa
kipróbált hírlapírók: báró Jósika Kálmán (külpolitika), Luby Sándor (napihirek), dr. Ko-
mor Gyula (színi kritikus), K. Kovács László (képzőművészeti kritikus), dr. Béli Izor
(zenekritikus), Szabó László (vegyes és külföldi tárczák), Szegő Béla (vegyes és tavoratok),
Wurm Adolf (közgazdaság), Balla Vilmos (a szintén specziálitást képező ga bnatózsdei
karczolatok írója), Guthi Imre (törvénytudósító), Zsolos László (helyi tudósító),
Schmittely József segédszerkesztő.

A tartalom gazdagsága és terjedelme tekintetében szintén első helyen áll ma napi-
lapjaink közt a Pesti Hírlap, mely napról-napra 22—24 oldalon jelenik meg, vasárnapon-
ként pedig 32—48 oldalon.

Külön kedvezményeket is nyújt előfizetőinek, még pedig:

a) havonként egy jegyzeknaplót, a hó minden napjára följegyzésekre szánt
lapokkal;

b) évenként karácsonyi ajándéku a Pesti Hírlap nagy képes naptárát a legki-
tűnőbb írók válogatott dolgozataival, közhasznú tudnivalókkal s a legérde-
kesebb képek egész tömegével;

c) a Párisi Divat című, fényes kiállítású képes heti divatlapot (Györy Ilona
szerkesztésében) a Pesti Hírlap előfizetői féláron kapják.

Regény-közlemények dolgában is elsőség illeti a lapot; eredeti regényeit Mikszáth
Kálmán, Abonyi Árpád és Werner Gyula írják; fordított regényeit pedig a külföldi iro-
dalom legelsőrendű termékeiből válogatja össze.

A Pesti Hírlap regénycsarnokát naponként egy-egy külföldi (francia, angol, orosz)
tárcza, elbeszélés, rajz vagy tréfás dialóg egészíti ki; ugy, hogy annyi élvezetes szép-
irodalmi olvasmányt, mint a Pesti Hírlap, valóban egyetlen más lap sem ad ma olva-
sónak.

Méltán mondhatjuk tehát ma hazánk legelterjedtebb lapját a legolcsóbbnak is:
méltán ajánlhatjuk a nagy magyar olvasóközönség pártolásába; mert a Pesti Hírlap elő-
fizetési ára egy óra csak 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr s a Párisi Divattal
együtt 4 frt 50 kr. (Mutatványszámokat levelezőlapon kifejezett ohajra a kiadóhivatal
miudenhova küld, ahol a lapot számonként nem árulják.)

Minden új előfizető, aki december hó folyamán legalább negyedévre előfizet, szintén megkapja ingyen és bérmentesen a Pesti Hírlap nagy képes naptárát az 1900. évre,
valamint a lapban folyó regény addig megjelent részét külön lenyomatban. — A Pesti Hírlap Naptára karácsony előtti héten fog szétküldetni. — A kiadóhivatal czime, hova
az előfizetési díjakat legcélszerűbb postautalványon küldeni: Budapest, V., Váci-körút 78.